

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος,
ὁ καθένος νέτος σκέτος.

Π. — Καὶ πῶς πηγαίν' ὁ πόλεμος ;
Φ. — Ὅλο καὶ πέρνει ὁρόμο.
Π. — Ἄλλὰ τί τρέχει, Φασουλῆ, εἶπέ μου ἐν συντόμῳ.
Φ. — Θὰ μάθης κάτι πράγματα ποῦ εἶναι νὰ τρομάξῃς...
προσῆλθον ἐξῆ ἐφεδρῶν εἰς τοῦ στρατοῦ τὰς τάξεις.
Π. — Βρὲ τί μου λές ;
Φ. — Κι' ὁ βασιλεὺς 'στό Τύρναβον πηγαίνει,
ἐν καὶ ἀκόμη, Περικλῆ, εἰς τὸ Τατοῖ μένη.
Ὁ λόχος δὲ ὁ ἱερὸς γυμνάζεται ἐσπευσμένως
καὶ σήμερα ἔμπορεῖς νὰ πῆς πῶς εἶναι γυμνασμένος,
πολλοὶ δὲ κταγράφονται ὡς ἱερολοχίται,
ἀλλὰ ὁ τροεμπειτέρης των συχνὰ παραπονεῖται,
διότι δὲν πληρόνεται γιὰ τὰ σαλπίσματα του,
ἐν καὶ σαλπίζῃ ὁ πτωχὸς μὲ ὅλη τὴν καρδίᾳ του.
χθὲς μάλιστα ἐφώναζε : « Σὰς λέω νέτα σέτα
πῶς ἐν δὲν μὲ πληρώσετε, δὲν παίζω πιά τρουμπέτα ».
Π. — Βρὲ τί μου λές ;
Φ. — Ὅγρηγορα, σοῦ λέω, ἐξοπλίσου,
γιατὶ κι' ὁ σιδηρόδρομος ὁ τῆς Πελοποννήσου
κι' αὐτὸς ἀπὸ τὸν πόλεμο, θηρρῶ, ἐνθουσιάσθη.
κι' ἐκεῖ παρὰ τὸ Λέχαιον κατεξетроχιάσθη.
Π. — Ὁ φρίκη !...
Φ. — Κι' ἐβλεπες ἐκεῖ ὅσα γεγυμνωμένα,
συντρίμματα, κατάγματα, κεφαλὰ χωρισμένα,
χυμένους ἐξω ἀφελούς, μὴ ἀλλὰ μὲς 'στὰ βυθόνια,
κοιλιαῖς καὶ ἄντερα μαζί καὶ σπλῆνες καὶ πλειμόνια,
ὅπου μου ἤλθε ὄρεξις νὰ κάμω κοκορέτσι...
Π. — Δὲν ἔντριπεσαι, βρὲ μασκαρᾶ, νὰ χορατεύῃς ἔτσι ;
Ἄπο τσιαυτὴν συμφορὰν σὺ σῶσε με, Θεὲ μου.
Φ. — Ἐνόμιζες πῶς ἐβλεπες πεδῖον τοῦ πολέμου.
Ἐντιῦθεν μὲ ὀκτῶ νεκροὶ σαλάττα καμωμένοι,
ἐκεῖθεν δὲ ὡς ἐγγιστα πινῆντα πληγωμένοι,
ὁ Δούμας δὲ καὶ ὁ Μελάς ἐν πλειίστη συγκινήσει...
ἀλλὰ συμβαίνουν κάποτε αὐτὰ καὶ 'στό Παρίσι.
Π. — Ὁ θέαμα !...
Φ. — Τί νὰ σοῦ πῶ !... σ' αὐτὰς τὰς περιστάσεις
πρέπει, θαρρῶ, νὰ γίνωνται συχνὰ ἐκτροχιάσεις,
νὰ βλέπωμεν καὶ μερικὸς ἐμπρός μας σκοτωμένους,
νὰ βλέπωμεν καὶ ἄντερα καὶ ἀφελούς χυμένους,
ν' ἀκούωμεν κι' ὀλολυγμούς καὶ πληγωμένων θρήνους,
διὰ νὰ συνειθίζωμεν ὀλίγον 'στοὺς κινδύνους.
Τσιαυτὰ οὖν συνέβησαν ἐν τῷ σιδηρόδρομῳ.
Π. — Τί ἄλλο ξέρεις, Φασουλῆ, εἶπέ μου ἐν συντόμῳ.
Φ. — 'Στὸ Ἰπουργεῖον θάχωμε, θαρρῶ, μεταρρυθμίσεις,
καὶ ὁπὸ μεγάλων Ἰπουργῶν σπουδαίως παρσιτήσεις.
Ὁ Σπήλιος κι' ὁ Ζυγομαλάς διὰ πολλὰς αἰτίας
δὲν θέλουν οὔτε πόλεμον καὶ οὔτ' ἐπιστρατείας,

καὶ ὡς ἐκ τούτου ἐφθασε προχθὲς ἀπ' τὸ Παρίσι
ὁ Δεληγιώργης, ἀδελφί, διὰ νὰ τὸ βροντήσῃ.
Π. — Ὅστε λοιπὸν ὁ πόλεμος εὐρίσκειτ' ἐπὶ θύραις.
Φ. — Ἀμὲ ἀκόμη, βρὲ σαχλί, χαμπάρι δὲν ἐπῆρες ;
Προστάζει δὲ κι' ὁ Σώλοβουρι τὸν δόλιο Δεληγιάννη
ν' ἀφήσῃ τὰ τρεχάματα καὶ πάσσο νὰ μὴν κάνη,
γιατὶ, ἐν κάμη ἄτακτα, θὰ εὔρη τὸν μπελά του.
Π. — Κι' ὁ Δεληγιάννης, Φασουλῆ ;
Φ. — Γυρῆ 'στὴν κάμαρά του
καὶ τὴν καινούρια ρόμπα του ἀκόμα καμαρώνει...
ἀλλ' ὅσοι μὲς 'στοῦ Θεωρῆ συχνάζουν τὸ σαλόνι
μου λέγουν ὅτι σκέπτεται τὰ δοντῖα του νὰ τριξῇ
κι' ἀπηλπισμένον πόλεμον πρὸς ὅλους νὰ κηρύξῃ.
Π. — Ὁ Δεληγιάννης τὸ λοιπὸν, ὡς φαίνεται, δὲν παίζει.
Φ. — Ἄλλ' ὅμως πῶς μὰς ἀγαποῦν ἐλήθει καὶ Ἑγγλέζοι.
Τὶ ἄνθρωποι φιλέλληνας καὶ τί θερμὸι προστάται...
τὸ ἔθνος τὸ Ἑλληνικὸν παρ' ὅλων ἐκτιμᾶται.
Στρέφουν μ' ἀγάπην πρὸς ἡμᾶς τὸ πατρικὸν των βλέμμα
καὶ οὔτε θέλουν νὰ χυθῇ τὸ τιμιὸν μας αἷμα.
Ὡς φαίνεται, ὁ κύριος Τρικούπης 'στό Λονδῖνον
τοὺς Ἀγγλους θὰ διέθεσε θερμῶς ὑπὲρ Ἑλλήνων.
Π. — Λοιπὸν ;
Φ. — Λοιπὸν ὁ πόλεμος εἶν' ἐτοιμος νὰ γίνῃ,
ἀλλὰ ἡ ἀφιλότιμη Ἀγγλία δὲν ἀφίνει.
Π. — Κι' ὁ βασιλεὺς ;
Φ. — Ὁ βασιλεὺς ; τί θέλεις νὰ μὰς κάνη ;
Π. — Νὰ ξιφουλκήσῃ πάραυτα μετὰ τοῦ Δεληγιάννη.
Φ. — Κι' ἔτσι θαρρεῖς οἱ βασιλεῖς πῶς σέρνουν τὰ σπαθιά των ;
καὶ παραιτοῦν τοὺς θρόνους των καὶ ὅλα τὰγαθά των ;
Ἄς ἡμῶν βασιλεὺς ἐγὼ καὶ μέσα 'στό Μενίδι,
καὶ θάβλεπες ἐν ἔσπερα ποτέ μου τὸ λεπίδι.
Π. — Λοιπὸν ;
Φ. — Λοιπὸν ὁ πόλεμος σοῦ λέω πῶς θὰ γίνῃ.
ἀλλὰ ἡ ἀφιλότιμη Ἀγγλία δὲν ἀφίνει.
Ἐτῆ μίση μὰς ξεφύτρωσε καὶ πάλι σὰν ἀγγούρι,
κι' ἐν κουνηθούμε, Περικλῆ, μὰς ἐσπασε τὴ μούρη.
Π. — Καὶ τί φρονεῖς, βρὲ Φασουλῆ, σ' αὐτὴν τὴν παραζάλην ;
Φ. — Φρονῶ συλλαλητήριον νὰ κάμωμεν καὶ πάλιν,
κι' ἀμέσως ἐν ψήφισμα νὰ γίνῃ ἐκεῖ πύρ, ὅπου
νὰ παρ' ὁ διάβολος τῶν Ἀγγλων τὸν πατέρα.
Π. — Λοιπὸν συλλαλητήριον καὶ μὲ μεγάλην βίαν.
Φ. — Ἐλα μαζί νὰ τρέξωμεν 'στὴν Ἀγγλικὴν Πρεσβείαν.
Π. — Γιούχα τῶν Ἀγγλων !...
Φ. — Γιούχα τους !
Π. — Φιλέλληνας δὲν εἶναι.
Φ. — Ὅλα τὰ κάμνουν, Περικλῆ, διὰ τὸ θεαθῆναι
Π. — Δὲν θ' ἀπαντήσῃς, Φασουλῆ, Ἑγγλέζο μὴ ζευζέκη.
Φ. — Ἀμὲ τί προσμένεις ἀπ' αὐτοὺς ποῦ τρῶν ὠμὸ μπιφτιάκι.
Π. — Κάτω ὁ Γλάδστων, ὁ λαλῶν ὑπὲρ τῆς Βουλγαρίας.
Φ. — Κάτω ἀμέσως κι' ὁ Νορθκῶτ καὶ ὁ Σαλισβουρίας.
Π. — Κάτω οἱ Τόρεις, Φασουλῆ...
Φ. — Κάτω καὶ οἱ Οὐίγσι !...
Ὅποις Ἑγγλέζος εἶν' ἐδῶ εἰς τὴ στιγμή νὰ φύγῃ.
Π. — Γιούχα οἱ ἀσπονδοὶ ἐχθροὶ τῆς φίλης μας πατρίδος.
Φ. — Γιούχα καὶ τὸ παράσημον τῆς ἐπιγονατίδος.
Π. — Γιούχα καὶ ἡ Βιτώρια, ἐκεῖν' ἡ κουτσοδόνη.
Φ. — Οἱ Ἀγγλοι γιὰ Φιλέλληνας δὲν ἔχουν τὰ προσόντα.
Ἀλήθει κα ὅμως, Περικλῆ, πολὺ τοὺς προχαιπήκα...
Π. — Λοιπὸν συλλαλητήριον ἐπάνω εἰς τὴν Π ν Ὑ κ α.
Φ. — Ἄς τρέξωμεν 'στό μέγαρον τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας.
Π. — Ἐν τούτοις λαβε δύο τρεῖς μετὰ μεγάλης βίας.